

רעפ 80230-12-25 - מחמוד סנדוקה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 80230-12-25

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר

העורר: מחמוד סנדוקה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים (השופט א' פרסקי), מיום
25.11.2025, בעמ"ת 15906-10-25
ער"ד אמיר נבון בשם העורר:

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' פרסקי) בעמ"ת 15906-10-25 מיום 25.11.2025, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' טישלר) במ"ת 13669-08-25 מיום 16.9.2025, בגדרה הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

2. כנגד המבקש ואחרים (להלן יחד: הנאשמים) הוגש כתב אישום המייחס להם שמונה עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא; פריצה לרכב בצוותא וגניבת רכב בצוותא. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהמשך, הוגש לבית משפט השלום תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן (להלן: התסקיר) בעניינו של המבקש, במסגרתו צוין, בין היתר, כי המבקש הורשע בשנת 2022, בהיותו קטין, בעבירות של גניבת רכב ונהיגה פוחדת ברכב; וכי הסנקציות שהוטלו עליו בגין לא גרמו לו לבחון את מעשיו באופן ביקורתי. עוד נכתב בתסקיר, כי למבקש דפוסי חשיבה והתנהלות עברייניים; וכי קיים סיכון להמשך התנהלות מסוג זה בעתיד. יחד עם זאת, הומלץ כי המבקש ישהה במעצר בית חלף מעצר מאחורי סורג ובריה, משהמפקחים המוצעים - בני משפחתו של המבקש, נמצאו מתאימים לפיקוח

עליו. במעמד הדיון בפני בית משפט השלום, הציע בא כוח המבקש לשקול הוספת פיקוח אלקטרוני על מעצר הבית, כערובה לכך שהמבקש יישאר בביתו.

3. בית משפט השלום קיבל את בקשת המשיבה והורה על מעצרו של הנאשמים, והמבקש ביניהם, עד תום ההליכים. בית המשפט עמד על כך שאופן ביצוע העבירות, כמתואר בכתב האישום, מבסס מסוכנות גבוהה שנשקפת מהנאשמים; וכי בחינת תוכן התסקיר בעניינו של המבקש מגלה דפוסי התנהגות שאינם מאפשרים את שחרורו לחלופת מעצר.

על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערר, וקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום.

4. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען, בין היתר, כי מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכתובת מרוחקת מקרוביו תאיין את מסוכנותו, וכי בית משפט השלום שגה כאשר לא בחן אפשרות זו; כי מעצרו מאחורי סורג ובריא ימשיך את חשיפתו לדפוסים עברייניים; וכי בית משפט השלום לא נתן משקל מספק לנסיבותיו האישיות ולהמלצת התסקיר בדבר חלופת מעצר.

5. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף ללא צורך בתשובה.

כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בענייני מעצר תתקבל במקרים חריגים, שבהם מתעוררת שאלה עקרונית, או בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות זאת (ראו, מני רבים: ברע"פ 78025-07-25 ג'רבי נ' מדינת ישראל, פס' 9 (30.7.2025) (להלן: עניין ג'רבי); רע"פ 20885-07-25 מוגרבי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (8.7.2025)). הבקשה דן אינה נמנית עם מקרים חריגים אלו, שכן היא נטועה עמוק בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, ואין בגדרה נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות ערר ב"גלגול שלישי".

6. מעבר לנדרש יצוין, כפי שנפסק לא אחת, כי תסקיר המעצר מסייע לבית המשפט בבואו לשקול חלופות מעצר, אולם הוא אינו כובל את שיקול דעתו, בבחינת "כזה ראה וקדש" (ראו, מני רבים: בש"פ 8056/23 מדינת ישראל נ' אבונואם, פס' 10 (21.11.2023); בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל, פס' 6 (12.5.2015)). לפיכך, החלטת בית משפט השלום לסטות מהמלצת התסקיר, אינה עולה, בפני עצמה, כדי טעם חריג המצדיק את קבלת הבקשה (ראו, למשל: עניין ג'רבי, בפס' 9).

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ו (31 דצמבר 2025).

יעל וילנר
שופטת